

Košický zborový list

„Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ (Ján 11, 25)

Gustáv Hupka

JEŽIŠU

Ty, ukrižovaný Ježišu,
dlhá noc so mnou hľadá na kríž,
v novinách o Tebe nepíšu,
duša mi vraví: Tak ty napíš

do dejín života o láske
a osláv nášho Kráľa nebies.
Zostal som hluchý k tej otázke.
Som hriešnik, Ty to vieš, či
nevieš?

Strach písal verš rukou trasľavou,
skrúšený dlho trpel vo mne
a v duši mi visel nad hlavou.

Ten zlý strach začal nám párať
čas
a páľil ako v pekle ohne,
modlím sa, Bože, nezatrať nás.

ZVEŠŤ VEĽKÉHO PIATKU

„Spolu s ním ukrižovali aj dvoch lotrov: jedného sprava a druhého zľava. Okoloidúci sa Mu rúhali, potriasali hlavami a hovorili: Hej, Ty, čo zbúraš a za tri dni ho postavíš. Zachráň seba samého a zostúp z kríža! Podobne sa Mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: Iných zachraňoval, a sám sebe nemôže pomôcť. Kristus, Kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili! Potupovali Ho aj tí, čo boli ukrižovaní spolu s Ním.“ (Mk 15, 27-32)

Tiché, sväté sú chvíle tohto pre nás nesmierne významného dňa, akým je Veľký piatok, ktorý nás upomína na bolestnú smrť nášho Pána a Spasiteľa na potupnom dreve golgotského kríža. Celá naša bytosť – srdce i myseľ – sú upreté k tomu pre nás ústrednému bodu – k Ježišovmu krížu. Tu chceme v tichosti bdieť a počúvať zvesť kríža.

Kristov kríž nás oslovuje:

1. Zamýšľajme sa nad Jeho utrpením,
2. poznávajme svoje previnenia,
3. spoliehajme sa bezvýhradne na Pána Boha.

1. Text nám opisuje smrť Pána Ježiša Krista na golgotskom kríži. To prvé, čo si v tomto opise povšimneme, je podrobné opisovanie Ježišovho utrpenia. Boli to neopísateľné muky, ktoré musel pretrpieť za tých 6 hodín, keď visel rozpätý na kríži. Jeho utrpenie bolo telesnej i duševnej povahy. Najväčšie utrpenie Mu spôsobovalo to, že trpel od vlastných – od Židov, že Ho vlastný národ zavrhol. Pán Ježiš prišiel k nemu so zvesťou lásky, zmierenia a pokoja. Jeho národ však nepoznal čas svojho navštívenia. Ťažko Mu padla nevďačnosť tých, ktorým On pomáhal, a ktorých uzdravoval. Bolelo Ho vysmievanie sa z Jeho mesiášskej činnosti, lebo v tom poznával ich odpadnutie od Boha

na večnú záhubu a na večný súd. Kríž Kristov aj nás oslovuje dnes tým, že nás volá k zamysleniu nad Ježišovým utrpením. Je síce pravda, že na svete je mnoho utrpenia a mohli by sme si myslieť, že svojimi rozmermi prevyšuje Ježišovo utrpenie. Každoročne sa konajú spomienky na vyvrcholenie 2. svetovej vojny a myslíme na tie ohromné útrapy nevinných detí, starých ľudí a žien, ktorí sa stali obeťou neľudskej nenávisti fašistov. Kristov kríž nás však upomína aj na toto utrpenie. Jednako však utrpenie Pána Ježiša je jedinečné a neopakovateľné v tom, že On trpel úplne bez viny, ba práve preto, lebo chcel všetkým ľuďom pomôcť. Ježiš trpel preto, lebo sa stal človekom. Znamená to,

že človek má prístup k Bohu cez obeť na kríži, učinenu Jeho Synom Ježišom Kristom, aby sme mali večný život. Zamýšľajme sa nad tým.

2. Poznávajme svoje previnenia! Už z povedaného vyplýva, že Pán Ježiš netrpel za svoje viny, ale preto, lebo Ho nepochopil Jeho vlastný židovský národ. Z dejín Jeho utrpenia zaznieva, že Jeho úhlavnými nepriateľmi boli farizeji a zákonníci. Nám je však známe aj to, že Jeho vlastný učeník Ho zradil, iný Ho zaprel a všetci Ho opustili. Ľud sa Ho sice pridržal dlho, no napokon aj tento bol navedený Jeho nepriateľmi a žiadal, aby bol ukrižovaný.

Text Božieho slova nám názorne predstavuje rozličné skupiny ľudí pod Kristovým krížom, ktorí majú jedno spoločné, a to je nenávisť voči Pánovi Ježišovi a z toho vyplývajúci výsmech, hanu a opovrhnutie. Títo ľudia nie sú ochotní nájsť nič sväté a Božské na Tom, ktorý bol tichý a pokorný srdcom, ktorý prišiel hľadať a spasíť, čo bolo zahynulo. Je to až bolestivé rozpoznanie. Mýlili by sme sa však, keby sme vinníkov, o ktorých je tu reč, chceli hľadať len pod Kristovým krížom, pred takmer dvoma tisícami rokov. Aj my ľudia XXI. storočia, hoci sme v porovnaní s tými, čo dávno žili, v mnohom pokročili, sme im podobní v tom, že sme síce bez výnimky a bez rozdielu obťaženi vinami a hriechmi. Veru: „Všetci zhršli a nemajú slávy Božej.“ „Niet nikoho, kto by činil dobré, kto by vážne hľadal Boha.“ Je tu reč o tom, aby sme činili pokánia a aby sme si svoje viny priznali. Naše hriechy a previnenia majú v mnohom inú tvár a podobu ako hriechy ľudí spomínanej doby. V podstate však prameňom hriechov aj dnes je naše nepochopenie Božích spásonosných plánov v Pánovi Ježišovi Kristovi, ako aj naša nevďačnosť za Božiu prenesmiernu lásku, ktorá nám je stále prítomná. Ak nás Kristov kríž privedie k pravému a hlbokému

poznaniu hriechov, len vtedy rozpoznáme, že nás Jeho kríž naozaj oslovil.

3. Oslovenie a pochopenie Kristovho kríža nás vedie a zaväzuje k vytrvalej a bezvýhradnej dôvere v Boha a spoliehaniu sa na Neho! Záver nášho textu nám podáva jedno z posledných Kristových slov na kríži. „Eloi, Eloi, lama sabachtani“ – Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil! V týchto slovách sa javí na jednej strane Ježišova úplná vyčerpanosť, skleslosť, takmer zúfalstvo. Veď Jeho utrpenie presahuje hranice a možnosti sily obstáť v ňom a vydržať. Museli to byť nesmierne tvrdé chvíle, keď sa Pán Ježiš cítil, akoby samým Bohom opustený. A predsa! V tomto zvolaní možno vycítiť istý znak dôvery v Boha a spoliehania sa na Neho. Nájdeme to v tom výkriku, že Pán Ježiš oslovuje Boha prívlastkom „môj“. V tom je predsa vyjadrená odvaha a vytrvalosť viery v pravého, všadeprítomného, múdreho a dobrého, i keď niekedy tajuplného a nás tvrdo skúšajúceho Boha. Neraz aj nám prichodí kráčať po neprijemných cestách života a sme tiež vystavení nebezpečným príhodám znášať kríž. Niekedy sme postavení do tvrdej školy utrpenia, takže si môžeme spievať pieseň, jednu z mojich najobľúbenejších z nášho Spevníka, ktorú aj náš pán kantor zahrá na organe. Zahrá ju tak citlivo, s prežívaním každého jedného slova: „Veriť ma uč, Pane, prosíť ma uč! Z duše pokornej vždy prosíť ma uč! Spasiteľu milý, daj mi um, dosť sily, veď ma v každej chvíli, prosíť ma uč!“ (582/2) No ani v týchto úzkostiach života si nezúfajme, Kristov kríž majme na pamäti. On i nás oslovuje: Na Pána Boha sa spoliehajme! Takto sa nám stane tento deň pamiatky Kristovej smrti naozaj veľkým a trvalým prameňom na ceste k trpiacemu Pánovi, k poznaniu našich hriechov a ku konečnému víťazstvu viery vo večne živého Pána Boha. Amen.

Mgr. Dušan Brna, kaplán zboru

Z UDALOSTÍ ZBORU (január – marec)

V tomto štvrtroku sme opäť neboli veľmi aktívni. Nevieť, či to bolo spôsobené únavou po Vianociach alebo našou lenivosťou.

- **3. – 6. I.** – výlet mládežníkov,
- **11. I.** – novoročné stretnutie členov zboru, na ktorom sme sa zdieľali o našich radoostiach i starostiach minulého roka, ale povedali sme si aj o plánoch a víziách do roku nového.
- **11. – 18. I.** – Aliančný modlitebný týždeň.
- **22. I.** – zasadnutie finančnej komisie. Zhodnotili sme predchádzajúci rok a pripravili sme rozpočet pre rok 2009.
- **28. I.** – výročná presbyterská schôdza.
- **15. II.** – cirkevnozborové valné zhromaždenie. Členovia zboru sa mohli dozvedieť o tom, čo sme v predchádzajúcom roku urobili, ako aj o tom, čo chystáme na nasledujúci rok. Každý, kto sa zúčastnil na bohoslužbe, obdržal správu o finančných i duchovných aktivitách zboru.
- **25. II.** – mimoriadna presbyterská schôdza, ktorá bola zameraná na voľbu seniora Ondavsko-Hornádskeho reformovaného seniorátu.
- **6. III.** – Svetový modlitebný deň.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE ZO DŇA 28.01.2009

- 1/2009: Presbytérium odsúhlasilo prispieť Evanjelickému gymnáziu J. A. Komenského v Košiciach čiastkou 100 €.

Z MIMORIADNEJ SCHÔDZE ZO DŇA 25.02.2009

Na tejto schôdzi presbytérium neprijalo žiadne uznesenie, keďže schôdza bola zameraná na voľbu seniora Ondavsko-Hornádskeho reformovaného seniorátu.

*Na základe zápisníc spracovala:
Mgr. Erika Domonkošová*

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE

APRÍL:

- Spoločná hodina s konfirmandmi s cieľom prezentovať letné výlety a tábory s pozvaním na pripravované akcie,
- Posielanie pozvánok deťom, konfirmovaným v roku 2008,
- Spoločné sobotné popoludnie pre konfirmandov a mládežníkov,
- **5. IV. 2009** – Konfirmácia dospelých konfirmandky,
- **9. IV. 2009** – Pašiové popoludnie Božieho a umeleckého slova.
- **10. IV.** – Pašiový sprievod,
- Vystúpenie zborového spevokolu počas Veľkonočných sviatkov,
- Vydanie Zborového listu.
- **19. IV. 2009** – Vystúpenie zborového spevokolu v Tušiciach.
- **22. IV. 2009** – riadne zasadnutie presbytéria,
- **23. – 26. IV. 2009** – KPM – Konferencia pre pracovníkov s mládežou v Žiline,
- **28. IV. 2009** – stretnutie vedenia zboru s rodičmi konfirmandov.

MÁJ:

- **6. V. 2009** – Medzinárodné vedecké ekumenické sympóziu,
- **7. V. 2009** – skúška konfirmandov pred duchovnými a presbytermi zboru,
- **10. V. 2009** – Slávnostná konfirmácia,
- Príprava programu ku Dňu matiek,
- **15. V. 2009** – spoločné popoludnie pre konfirmandov a mládežníkov
- Spomienka na začiatok deportácie Židov z Košíc – ekumenická príležitosť,
- **16. V. 2009** – Spoločne pre Európu – III. Celoeurópske ekumenické stretnutie v Košiciach,
- Vystúpenie zborového spevokolu počas Svätodušných sviatkov.
- **31. V. 2009** – 1. prijímanie Svätej Večere Pánovej konfirmandmi.

JÚN:

- **7. VI. 2009** – Festival slovenských spevokolov,
- **14. VI. 2009** – program detí z nedeľnej besiedky, konfirmandov

- a mládeže so zameraním na rok J. Kalvína,
- Vydanie Zborového listu.

*Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová,
Mgr. Dušan Brna*

OLGA SZÉLESOVÁ TRŇOVÁ KORUNA

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Každým hriechom pridávam
vetvičku.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Či nemám vieru? Iba
vieričku?*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
A nepočúvam Tvoj drahý
hlas.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Sťaby neprišla Láska medzi
nás.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Ja cítim sa tak prežalostne!
Tŕňovú korunu Ti splietam...
A pridávam aj zloby ostne.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Nechcem byť taký, aký som.
Tŕňovú korunu Ti splietam,
túžim byť Tvojím dieťaťom.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Nedovoľ, by som Ti ju dal na
hlavu.*

*Tŕňovú korunu Ti splietam...
Ešte mám k Tebe cestu
zdĺhavú.*

*Zachráň mi, Pane, prosím,
dušu boľavú.*

ROZHOVOR S PRESBYTERMI

ALŽBETA ZUBELOVÁ

1. Ludia vás stretávajú v kostole, poznajú vás ako presbyterov, ale málo o vás vedia ako o ľuďoch. Prezradte nám niečo o sebe, aby ste nám boli bližší.

Narodila som sa 28. mája 1949 v Košiciach v reformovanej kresťanskej rodine. Pochádzam zo 6 súrodencov, ktorí boli spolu so mnou krstení, konfirmovaní i sobášení v našom chráme. Som vydatá a z nášho manželstva sme mali dvoch synov, z ktorých mladšieho si Pán predčasne povolal, a túto tragédiu veľmi ťažko znášame dodnes. Náš starší syn je presbyterom a kostolníkom nášho zboru. Máme 18-ročného vnuka a 3-ročnú vnučku, ktoré nás tešia v našom trápení. Ďakujem Pánu Bohu za pomoc a silu, ktorú mi dáva, ako aj nášmu duchovnému za jeho požehnanú prácu, ktorý v najťažších chvíľach života, ako aj pri chorobe dokáže potešiť, povzbudiť a postarať sa o naše rodiny.

2. Kedy a prečo ste sa rozhodli stať sa presbyterom, presbyterkou?

Od roku 2002, keď som bola oslovená naším duchovným, s veľkou láskou a pokorou som prijala možnosť stať sa členkou presbytéria, nakoľko moji rodičia boli veriaci a viedli ma od malička k Pánovi. Bohoslužby som pravidelne navštevovala od detstva s rodičmi. V roku 1963 som konfirmovala v našom reformovanom kostole.

3. Aké sú vaše plány pre súčasné volebné obdobie? Čím by ste chceli pomôcť nášmu zboru?

V novozvolenom presbytériu som poverená funkciou pokladníčky a zároveň členkou Finančnej komisie zboru a som poverená

funkciou náhradnej presbyterky zboru. K svojej službe prístupujem s veľkou láskou a zodpovednosťou. S mojím manželom sa snažíme pomáhať pri prácach na pozemku nového kostola. Od samých začiatkov v našom zbere pomáham pri rôznych príležitostiach.

4. V čom by mal zbor pomôcť presbyteriu?

Zbor by mal pomôcť presbyteriu tým, že by sa veriaci vo väčšom počte zúčastňovali na bohoslužbách.

5. Aké je vaše životné krédo? Ktorý biblický verš vám pomáhal zvládnuť ťažké životné situácie?

Mojím životným krédom je snažiť sa s vierou a pokorou verne pracovať na Pánovej vinici a v mojich najťažších chvíľach života mi najviac pomáha Žalm 23.

DUŠAN BRNA

1. Narodil som sa v Košiciach. Začiatkom tohto roka som sa s Božou pomocou dožil okrúhleho jubilea. Vyrastal som v kresťanskej rodine ako sirota. Otec mi zomrel, keď som mal 8 mesiacov na následky 2. svetovej vojny. Vychovávala ma sama mamka, ktorá pracovala ako zdravotná sestra. Napriek časovej zaneprázdnenosti ma viedla k Pánu Bohu. Vyštudoval som dopravnú priemyslovku. Začal som pracovať na ČSD (teraz Cargo - nákladná preprava). S Božím požehnaním som sa oženil. Pán Boh mi požehnal tri deti. V súčasnosti som šťastným trojnásobným starým otcom. Som vďačný Pánu Bohu, že náš najmladší syn dokončil teologické štúdium.

2. Keď ma oslovil pán farár, či prijmem službu presbytera. Prijal som ju s veľkou vážnosťou a zodpovednosťou. Táto práca je zodpovedná, a tak sa jej snažím zodpovedne venovať. Uvedomujem si a vidím, že práce na vylep-

šenie situácie v zbere je dosť.

3. Ak mi môj zdravotný stav dovolí, rád by som sa zapojil do výstavby nového kostola. Rád by som videl budúcnosť nášho zboru. Nerád by som bol, aby sa konfirmované deti strácali, lebo ma to bolí, keď vidím, aké ľahostajné sú k Božím veciam. Uvedomil som si, že v našom kostole chýba stredná veková generácia, a preto by som uvítal nejakú zmenu na prebudenie a zapojenie mladých do zborového života.

4. Ako skutočnosť vnímam danú situáciu malej účasti na nedeľných popoludňajších bohoslužbách a aj na štvrtkových biblických hodinách. No ani presbyterium by nemalo byť výnimkou a malo by im byť príkladom.

5. Mojím životným krédom je 23. Žalm.

Zhovárala sa:

Mgr. Erika Domonkošová

RADOSTNÁ BILANCIA

„Lebo ochotného darcu miluje Boh.“

(2Kor 9,7)

Tieto slová počujeme pri výzve k ofere na konci našich bohoslužieb. Prispievať na Božiu slávu môžeme aj svojím talentom. Uvedomila si to tá hŕstka našich veriacich, ktorá spočiatku len príležitostne, no neskôr - presnejšie od februára r. 2007 - sa týždenne schádza na skúškach spevokolu, aby radostným spevom slúžila Pánovi, velebila Jeho meno. Áno, je to predovšetkým služba, dobrovoľný a obetavý príspevok k plnohodnotnému duchovnému životu nášho cirkevného zboru pestovaním našich hudobno-vokálnych tradícií. Táto služba ale neznamená, že sa nesnažíme neustále aj o kvalitatívny rast. Naopak, je to našim cieľom, aby piesne časom zaznievali čo najpresvedčivejšie. Aj s týmito predsavzatím pracuje neúnavne s mladým elánom náš spevokol už druhý rok.

Začiatky boli veru neľahké a veľmi náročné, no hlasivky si postupne zvykli na pravidelné zaťaženie. Uvedomovali sme si, že dobré výsledky sa dajú dosiahnuť len usilovnou a sústredenou prácou a tie výsledky vďaka Pánovi zákonite aj prišli. Spomeniem len tie najvydarenejšie vystúpenia: Veľký piatok, Trojičná nedeľa (snímaná Slovenskou televíziou) a Štedrý večer r. 2007, keď sa podarilo zapojiť do služby aj našich mladých konfirmandov vytvorením hudobného tria. V roku 2008 - Veľký piatok, veľkolepý a veľmi vydarený program ďakovnej bohoslužby za nový Spevník reformovaných kresťanov, hostovania v cirkevných zboroch v Slanci a vo Vyšnom Čaji a napokon program na Štedrý večer. 2. výkonnostný vrchol nášho spevokolu a hudobného tria. V týchto programoch okrem spomenutých zazneli aj veľmi vydarené rôzne sólové výkony, o ktorých sa chcem nižšie zmieniť. Tieto výsledky nás zaväzujú a utvrdzujú v tom, že sa oplatí húževnato a odovzdane pracovať. Pán požehnáva všetky služby, ktoré sú vykonávané na Jeho slávu.

Spočiatku sme spievali len jednohlasne, no neskôr sme sa celkom úspešne pokúšali aj o dvoj- a trojhlas. Na štvorhlas zatiaľ nemáme, nakoľko okrem jedného nadšenca naši bratia dosiaľ neprejavili patričný záujem o spievanie v spevokole, a tak aj naďalej len naše milé sestry sa musia boríť s ťažkými, ale o to krajšími pasážami jednotlivých hlasov. Patri im za to moja srdečná vďaka, hlboká úcta a uznanie. Sú to menovite naše sestry: Jolana Juhásová, Anna Bučková, Helena Safková, MUDr. Zuzana Vaľková, Anna Malejčíková, Emília Červeňáková, Aranka Čižmárová, Slávka Knežová, Zlata Vitezová, Jolana Hrabovská, Zuzana Sabová, Marta Sabová a jediný muž spevokolu - brat Ing. Ján Pasterák, ktorý zatiaľ sám zastupuje mužské pokolenie. Úprimne nás to mrzí, a preto aj touto cestou vyzývam našich bratov,

pre ktorých je spievanie potešením, aby sa k nám pripojili. Bude sa na nich veľmi tešiť a sľubujeme, že sa medzi nami budú veľmi dobre cítiť. Je to vynikajúci, dobre stmelený kolektív plný elánu a nadšenia, ktorý sa obdivuhodne vyvíja. Buď chvála za to Pánovi.

Snažíme sa zapojiť do celozborových aktivít aj našu mládež, našich konfirmandov. Príkladom pre nich sú členovia sľubne rozvinutého hudobného tria, menovite: Šaňo Holéczy, Danko Széles a Peťo Telepčák. Plánujeme založenie spevokolu mladých konfirmandov, ktorí už tiež dokázali, že pri dobrej vôli a snahe sú schopní vytvárať trvalé hodnoty.

Sólovými zástojmi naše programy obohacovali spevom: sestra Klára Holéczyová, hrou na flaute Gabika Gašparová a Simona Gavrecká.

Svetlým príkladom pre angažovanosť mladých je naša hviezdička Leuška Konrádyová, ktorá svoj talent a pekný hlas nám pri každej príležitosti sama ponúka, a na vystúpenia sa vždy veľmi poctivo a svedomito pripravuje. Chcel by som sa poďakovať aj tým, ktorí sa starali o technické zabezpečenie našich spoločných programov: pánovi Viktorovi Bučkovi a Alexandrovi Holéczyimu. Pri zorganizovaní spevokolu od samého začiatku boli pre mňa veľkou oporou naša sestra farárka Mgr. Erika Domonkošová, sestra kurátorka Jolana Čopová a už spomínané sestry Jolana Juhásová a Helena Safková. Naš spevokol má teda už dva roky, a preto už bolo načase, aby sme mu dali aj meno. Rozhodli sme sa preto, že aj vzhľadom na jubilejné päťstočné výročie narodenia nášho veľkého reformátora Jána Kalvína, na jeho počesť náš spevokol poniesie práve jeho meno. Týmto aktom zároveň chceme vzdať hold zakladateľovi našej cirkvi.

Kalvínov odkaz nás zaväzuje k stále vyšším métam. Naše rozhodnutie je neoblomné, ale my k tomu,

aby sme naďalej napredovali, potrebujeme podporu všetkých členov nášho zboru, lebo bez vás, milí bratia a milé sestry, bez vašej aktívnej spolupráce to nedokážeme. Preto znovu vyzývam všetkých, ktorí by sa aj takouto formou chceli duchovne obohacovať, nech prídu medzi nás, kde v službe Pánovi pri radostnom spievaní si môžu získať hudobné zážitky na celý život.

Gabriel Szakál, kantor zboru

GENERAČNÝ PROBLÉM?

V dňoch 27. novembra 2008 a 25. februára 2009 som sa zúčastnil na školení EQUIP – rozvoj vodcovských schopností. Bolo to pre mňa osobne dosť náročné. Uvedomujem si, že nie som starý, a zasa ani taký mladý. Vo všetkom mi zneli v hlave dve slová: generačný problém. Na výzvu pána farára a pani farárky by som sa s vami mal podeliť o to, čo som pochopil, a ako mi to osobne pomohlo v mojom duchovnom živote. A tak prijmite, ako som to ja pochopil.

Uvedomujem si, že je neraz veľmi ťažké dosiahnuť súlad medzi mladými a starými, aby sa navzájom chápali a rešpektovali.

Apoštol Pavol, starší, skúsený muž, už skoro na sklonku svojho života dáva príklad so svojim vzťahom k mladému neskúsenému Timotejovi, medzi ktorými neboli problémy. Prečo? Preto, lebo on i mladý Timotej boli jedno v Pánovi. Apoštol Pavol píše Timotejovi: „Môj milý synu...“ A zboru do Korintu píše: „Deti, buďte takí, aký som ja...“ A málokto zo starších bratov a sestier by sa takto opovážil povedať mladším bratom a sestrám v kostole. Áno, často starší hovoria: „Deti, robte to, čo vám hovoríme!“ Ale málokedy povedia: „Deti, robte to, čo my robíme!“ Nejde o to, aby sme sa vždy a všetci zhodli v názoroch, ale aby sme boli jedno v Pánovi. A keď starší chcú,

aby ich vzťah k mladším bol vzťahom autority, musí táto autorita byť na nich zjavná. Keďže vzťah apoštola Pavla k Timotejovi nám má byť príkladom, celý život apoštola Pavla si musíme „vziať za svoje“ – jeho vieru, rozumnosť, autoritu. Nie autoritu staroby, moci, postavenia, ale autoritu vernosti a múdrosti v Božích veciach. Všetci si musíme uvedomiť, že nás Pán povolal do svojej služby. Jedných skôr, iných neskôr. Vekovo starších aj vekovo mladších. Služobníci Kristovi, ktorí majú a musia spolupracovať na jednom diele, by nemali mať medzi sebou nedorozumenia. V práci pre Pána Ježiša Krista nejde o staršieho či mladšieho, o prvého či posledného. Lebo máme v cirkvi rozdielne funkcie, ale nikto nie je väčší alebo menší z titulu funkcie, ani z titulu mladosti či staroby. Starší možno neraz aj hovoria: „Och, čo sa ty, dieťa, máš do toho starať“ a podobne. Ale nie je to správne. Starší nemusia byť vždy múdrejší a duchovnejší. A zasa, keď mladší sú skúsenejší v tom-ktorom odbore, to ešte neznamená, že sú múdrejší v múdrosti, ktorá sa neraz získava životným bojom, prekonávaním prekážok a poučením z vlastných chýb. Mladí nejdú bez vlastných úvah cestami starších. Chcú sa sami prebojovať. A majú na to právo, lebo každý jeden sa musí prebojovať vo viere, vyznaní viery, aby mohol žiť víťazný život. Nikto nemôže chcieť, aby cirkev zachovávala život minulého storočia, ale všetci spolu – mladí i starí – musia bojovať, aby zachovali vieru a vernosť minulých storočí. Musíme si uvedomiť, že keby cirkev žila iba z minulosti, a neusilovala sa niečo robiť v prítomnosti, nemá budúcnosť.

Starý apoštol Pavol píše mladému Timotejovi: „Nech nikto nepohrda tvojou mladosťou, ale buď príkladom vo všetkom.“ A keď mladší budú bojovať o takýto život, nikto zo starších nebude pochybovať, že to nie je správne. Áno, svet okolo

nás nezmeníme argumentmi, ale iba príkladom života. A to si musíme uvedomiť všetci. Je veľmi ťažké vyriešiť generačný problém. Lebo je ustavičným cyklom, starým ako ľudstvo samo. Je celkom prirodzené, že vo vývoji spoločnosti minulé ovplyvňuje prítomné a naopak – prítomné kritizuje minulé. Pán Boh však koná so svojim ľuďom ako s nerozlučným celkom. Slovo Božie nedelí Boží ľud na starých a mladých. Všetci spoločne oslavujeme Hospodina, spoločne pracujeme v službe pre Pána, spoločne svieťme a bojujme o vieru. Dokážeme to len v jednote Ducha, v jednote lásky.

Láska je palivom starých i mladých. Jedine láska môže vyriešiť rozdiely medzi mladými a starými. Nuž, dajme sa viesť láskou Pána Ježiša a náš život sa stane pozhnaním.

Mgr. Dušan Brna, kaplán zboru

EKUMENICKÝ SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB

Prvý marcový piatok je už tradične svetovým dňom modlitieb. Je to ekumenické podujatie, ktoré sa koná takmer v 180 krajinách sveta. Zapája sa doň mnoho kresťanských cirkví aj na Sloven-

sku. Aj na ten tohtoročný sme sa v Košiciach svedomito pripravovali so sestrami z deviatich kresťanských cirkví. Veriaci sa mohli do Dňa modlitieb zapojiť v piatok 6. marca 2009 o 17,00 hod. v modlitebni Cirkvi bratskej na Kováčskej ul. 31. Texty na tému: „V Kristovi sme mnohí jedno telo“ pripravila tento rok Papua Nová Guinea. V tejto téme sme sa my ženy ekumenicky spojili v modlitbách, ktoré mali poslúžiť na zblíženie a osvetľovanie si vzájomnej cesty k nášmu Pánovi. Svetový deň modlitieb je aj dôvodom na to, aby sa mohlo vyjadriť, že aj verejná modlitba je potrebná. Je dôležité vnímať rôzne problémy vo svete a prosiť o vyriešenie ťažkostí pomocou slova Božieho. Každá biblická myšlienka nás zjednocuje a zároveň vyzýva k aktivite celý svet, aby sa mohol stať lepším, dokonalejším. Tak, ako nás na to nabáda Pán Ježiš. Modlitba nás vychováva k tomu, aby sme mali pred sebou určité normy života, aby sme sa vedeli postaviť dôležitým životným situáciám vo svetle viery a nádeje v nášho Boha. Aj preto je potrebný Svetový deň modlitieb.

Zlata Vitézová

JEŽIŠ - LEKÁR RODINY

Chceme sa s vami podeliť o náš vzťah k rodine a o pohľad na ňu. Ako vidí rodinu apoštol Pavol, keď hovorí o vzťahoch v nej: „Takisto staršie ženy, nech sa správajú, ako sa patrí na svätých, nech neohovárajú, nech nie sú zotročené mnohým vínom, nech učia to, čo je dobré, aby viedli mladšie ženy k rozumnosti, aby milovali svojich mužov a deti, aby boli uvážlivé, čisté, aby sa starali o domácnosť, aby boli dobré, poddané vlastným mužom, aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu.“ (Tit 2, 3 - 5) Pavol tu vraví pre všetky generácie, čiže aj pre túto dobu. „Takisto staršie ženy, nech sa správajú, ako sa patrí na svätých, nech neohovárajú, nech nie sú zotročené mnohým vínom, nech učia, čo je dobré, aby viedli mladšie ženy k rozumnosti, aby milovali svojich mužov a deti, aby boli uvážlivé, čisté, aby sa starali o domácnosť, aby boli dobré, poddané vlastným mužom, aby Božie slovo nebolo vystavené rúhaniu.“ Ako môžeme znevážiť Božie slovo? Vnímame to tak, že dnešná doba ničím nie je odlišná od doby apoštola Pavla. Je naozaj zarážajúce, že je to takmer rovnaké. Aj vtedy sa bolo treba učiť. A aj dnes je to podobné. Apoštol Pavol vyzýva staršie sestry, aby mladšie napomínali. Musíme samy nastaviť zrkadlo nám, veriacim ženám. Milujeme svojich manželov? Milujeme vlastné deti? Boli naše mamičky rozumné, cudné? Všetpili nám tieto vlastnosti do srdca tak hlboko, že sme sa aj my samy podľa toho správali? Vieme sa starať o domácnosť? Vieme vychádzať v tejto dobe s tým, čo zarobíme? Bez reptania, vediac, že sa podľa toho musíme zaria-

diť? Máme dôverovať Bohu. Vie-
me si vážiť vlastných manželov?
Lebo Boh chce, aby sme si ich
vážili a rešpektovali ich. Nejde
tu o to, aby sme mladšiu gene-
ráciu kritizovali. Tejto generácii
máme byť príkladom v chodení
za Pánom Ježišom. V navštevov-
aní Domu Božieho, aby tí mladší
videli v nás dobrý príklad cho-
denia s Hospodinom. Mali by
sme si priznať, že keď treba ísť
do kostola, tým mladým treba ísť
príkladom. Ako naše deti zvlád-
nu túto ťažkú dobu, keď im nie
sme príkladom a nechávame ich
kdesi ďaleko od Boha? Kto im
dá povzbudenie? Kto ich pote-
ší? Kto ich zachráni? Nová poli-
tika, lepšia vláda, silnejšie euro?
Dobrá akcia v obchodných do-
moch? **Jeden je Spasiteľ, Je-
žiš Kristus.** Ak všetci nebude-
me naše deti formovať, ak my
sami nedovolíme Božiemu slovu
a Jeho Duchu, aby nás formoval
k svätosti. Vyznajme, že sa nám
ani dnes nechce žiť do dôsled-
kov podľa Božieho slova. Jediný
Spasiteľ je Ježiš Kristus. Ak tvr-
díme, že Ho milujeme, musíme sa
naučiť poslúchať Ho v Jeho pri-
kázaniach. Pretože Pán Ježiš ho-
vorí: Kto chce milovať Boha, má
žiť podľa Jeho slova. A žiť v rézii
svojho rozumu nemusí dopadnúť
dobro. Boh nám vo svojom slo-
ve ponúka mnoho zaslúbení, ale
On očakáva našu poslušnosť.
Ježiš sám seba nazval Lekárom
a chce uzdraviť náš vzťah s Jeho
Otcom, ale chce, aby sme aj my
mali zdravý vzťah jeden s dru-
hým. Ak dovolíme Ježišovi, aby
nás uzdravil ako jednotlivcov, po-
tom v poslušnosti slova a vyuče-
ní slovom Božím budeme všetci
uzdravení a budeme vedieť mi-
lovať jedni druhých. Lebo sme
všetci jeden zbor a jedna rodina.

D. Brna st. a E. Brnová

ANGELA BOROVSÁ Prebudenie

*Prebudíme sa, kresťania,
je čas na pokánie.
Každý z nás si pred súdom
znenazdania stane.*

*Prebudíme sa a začneme
oslavovať Pána,
pretože On z lásky k nám
zoslal svojho Syna.*

*Ťažko je nám prebudiť k Pánu
svoje srdce,
ešte ťažšie zvať iných,
nech pre Neho tľičie.*

*Prebudenie pre dnešný čas
je veľmi potrebné,
lebo Pán je blízko nás
a chce nás mať pri sebe.*

*Keď sa ráno prebudím,
vzdávam Ti, Pane, chválu,
Ty ma vedieš aj cez deň
a dáš mi mnoho zdaru.*

*Požehnaný je ten čas
pri Tvojich nohách, Pane,
ešte vzácnejší bude ten
v Tvojej večnej sláve.*

*Ja neviem, Pane,
prečo ľud sa nechce prebudiť,
veď Ty nás, Pane, pozývaš
aj cestou iných ľudí.*

*Veľa rás som skúsila
Tvoje požehnanie,
keď si mi Ty poslal poslov
cez dobrých ľudí, Pane.*

*Prebudenie v Tebe, Pane,
to je veľmi vzácny dar,
ktorý nás chce priviesť k Tebe –
pred Tvoju drahú, svätú tvár.*

*Ja čakám, Pane, na ten čas,
keď sa s Tebou stretnem,
a zaspievam Ti pieseň chvál
za Tvoje dobrodenie. Amen.*

VY SA PÝTATE, MY ODPOVEDÁME

365. výročie

Reformovaní kresťania Košíc
a okolia oslávili dňa 27. marca
2009 365. výročie založenia prvé-
ho kalvínskeho zboru na východe
Slovenska. Založil ho veliteľ ne-
spokojencov Juraj Rákoczy I. na
Veľkú noc, keď nechal zároveň
vyslúžiť Večeru Pánovu, ktorú on
spolu s manželkou a družinou pri-
jímal pod obojím – chlieb a víno.
Zároveň zanechal ako dar pre zbor
medené predmety na vysluhovanie
Večere Pánovej, a to väčší džbán
na víno a kalich s prichyteným
vrchnákom. Tieto vzácne predme-
ty sa dodnes uchovali a sú ulože-
né na území mesta Košíc. Takto
pomaly rástli kalvínske zbory už od
reformácie v 16. storočí, keď sa
boli odlúčili od evanjelikov. Naša
cirkev sa teraz volá Reformovaná
kresťanská cirkev. No priznanie
cirkevnej slobody a vyznávanie
Svätej Trojice podľa Biblie trvalo
mnoho rokov a ešte ani po vyda-
ní Tolerančného patentu im neboli
priznané mnohé práva, ktoré mala
rímskokatolícka cirkev. Ako slabším
nám napríklad boli odoberané kos-
toly, ktoré sme si sami postavili. Aj
za ich navrátenie bojovali ozbrojení
nespokojenci Juraja Rákoczyho I.
Tak sa potom aj stalo, že mierovou
zmluvou Ferdinand III. v roku 1645
vrátil štvrtinu zo 400 sporných kos-
tolov kalvinom. Aj dodnes platí prá-
vo silnejšieho. Napríklad kostol na
Mäsiarskej ulici postavili kalvíni, no
dodnes niet tej spravodlivosti ani
veľkorysosti jedinej spravodlivej
cirkvi, ktorá ho užíva, aby ho vrátila
tým, ktorým patrí. Tí menej počet-
ní, ktorých zbory nevlastnia majet-
ky, nech si postavajú nový kostol.

Našu cirkevnú obec by zaujíma-
lo, aby vedenie zboru v nasledujú-
com čísle Zborového listu detailne
poinformovalo členov zboru, čo sa
už v tejto otázke urobilo.

Jedine večný a svätý Bože, Ty, v ktorého všetci kresťania veríme, otvor srdcia a svedomie tým, ktorých sa to týka. Osvieť ich Duchom Svätým, nech sa neskrývajú za kaďečo, len nie za spravodlivosť. Prosíme ich úprimne, aby nám kostol vrátili, a len potom ich bude môcť ten náš spravodlivý Boh zaradiť medzi svojich svätých a odmeniť ich večným životom.

SOLI DEO GLORIA!

Tibor Sabovik

ANKETA

Naša dnešná anketová otázka znela: Ako ste prežili tohtoročný pôst. Tu sú odpovede niektorých členov zboru.

Prítomnosťou na bohoslužbách a osobným rozjímaním nad utrpením a dielom Pána Ježiša Krista. Pánu Bohu vďaka za Spasiteľa a Vykupiteľa – Pána Ježiša Krista.

Tohtoročný pôst som prežila predovšetkým s Tebou, Pane Ježišu môj. Chválím Ťa za to, čo si urobil, aby si mi dal poznať iný život, ako je ten, ktorý je určený iba hriechom. Pane Ježišu, v tomto pôstnom období ma voláš viac a viac k sebe, aby som Ťa nasledovala, aby som nielen súhlasila s Tvojím učením, nielen vnímavo porozumela evanjeliu a prijímala ho, ale aktívne sa rozhodla pre Teba a pre život s Tebou. V týchto chvíľach ma Tvoje evanjelium presvedča, že niet skutočnej slávy bez kríža.

Nesmiernu radosť prežívam v tomto pôstnom období z mojej zdravej prvorodenej vnučky.

Láskavý Bože náš! Ďakujem Ti, že si i nám otvoril nové zdroje života a daroval si našej rodine potomka. Prijímame ho s chválami za Tvoju milosť, ktorá je väčšia ako naše zlyhanie a predchádza nás prv, než by sme sa my pričínili o čokoľvek. A tak Ťa prosíme, buď jeho strážcom, ochrancom i pomocníkom. Ty si Bohom spasenia. Amen.

Anna Bučková

STRETNUTIE MLADÝCH V BIDOVCIACH

Vdňoch 29. – 30. decembra 2008 sa v Bidovciach uskutočnilo stretnutie mladých, ktoré organizovala Re-Mi-Dia. Na spoločnom zhromaždení v kostole sme spievali Bohu chvály pod vedením skupiny Laudo. Kázeň si pri tejto príležitosti pripravil Martin Banóci, študent teológie. V kázni rozoberal prikázanie: „Nebudeš mať iných bohov okrem mňa“ (5M 5,7) a jeho dôsledky na náš život. Po registrácii a obdržaní pekne zabaleneho biblického veršika sme sa presunuli do kultúrneho domu. Po úvodných chválach so skupinou Zjav 19,5 z Tušíc sme sa zamýšľali nad tým, čo presne znamená nacizmus, ako sa prejavoval a aký je jeho vzťah k cirkvi. Zároveň sme si pripomenuli aj to, že vychádza najmä z nacionalizmu a rasizmu. Tento myšlienkový smer nám priblížil Dávid Vargaestok, ktorý je taktiež študentom teológie. Po krátkej prestávke, ktorú sme využili na posilnenie nášho tela dobrotami, ktoré pripravili domáci farníci, a aj na oprášenie kamarátskych vzťahov, sme sa vrátili na svoje miesta. Po chválach vedených skupinou Krídla sme si vypočuli svedectvo o živote v časoch, v ktorých boli tieto smery dominantné. Prihovoril sa nám pán farár Daniel Kotsánszky, toho času farár vo Svinici, ktorý nám opísal, ako sa ho dotkol odsun českého obyvateľstva z nášho územia po vytvorení 1. sa-

mostatnej Slovenskej republiky, ako prežíval uväznenie svojho otca, aj to, ako on sám dobrovoľne vstúpil do armády, v ktorej sa podieľal na oslobodzovaní krajiny. Hovoril aj o tom, ako utrpel vojnové zranenia, a priblížil nám aj osudy ľudí, s ktorými sa stretol v Osvienčime po jeho oslobodení.

Po ňom sme si vypočuli prednášku ďalšieho študenta teológie Jána Šoltésa ml., ktorý nám mladším, čo sme to už nezažili, opísal prvky socializmu a komunizmu. Pripomenul nám, že už prví kresťania sa spoločne delili o majetok, tak, ako je to napísané v Sk 2, 42 – 47, ako aj neskôr husiti či ľudia, žijúci v kláštoroch. Tiež nám vyvrátil názor, že kresťanstvo a komunizmus majú rovnaký prístup k jednotlivcovi. V kresťanstve je dôležitý jednotlivec, ktorý si sám musí zvoliť cestu a uznať svoju vlastnú hriešnosť, obrátiť sa k Bohu a zmeniť svoj vlastný život. Naopak, komunizmus je masovou záležitosťou, uprednostňuje kolektivismus a tvrdí, že človek je vo svojej podstate dobrý, len spoločnosť je zlá a je potrebné ju zmeniť, aby blaženosť mohla nastať ešte na tomto svete. Prostriedkom komunizmu na dosiahnutie cieľa je lacné spasenie cez činy spoločnosti, no kresťanstvo môže dosiahnuť svoj cieľ len drahou obeťou Ježiša na kríži.

Svoje názory a dojmy sme si mohli neskôr vymeniť v diskusných skupinkách, kde sme sa zamýšľali aj nad osudom Daniela a jeho priateľov u babylonského kráľa. Program stretnutia pokračoval premietaním filmu „Amazing grace“, v slovenčine: „Úžasná milosť,“ ktorý zobrazuje boj anglického politika Williama Wilberforcea za zrušenie otroctva v Britskom impériu. Titulnou piesňou filmu je nápev piesne 284 z nášho Spevníka a vo filme je aj vysvetlený pôvod tejto nádhernej piesne. Pieseň zložil rehoľník John Newton, ktorý predtým pracoval na otrokárskej lodi a dobre poznal podmienky prevozu otrokov. Práve táto pieseň mu pomohla prijať odpustenie za všetko, čo na týchto lodiach na ľuďoch vykonal a môže piesňou povedať: „Bol som slepý, a teraz vidím.“

Po krátkej diskusii o filme sa rozprúdila debata v menších skupinkách, kde sa hovorilo o videom a počutom, ale aj o bežnom živote. Ako ubiehal čas, rozhovory boli tichšie a pomaly sme sa ukládali k spánku, aby sme načerpali sily do ďalšieho dňa, ktorý bol plný lúčenia a odchodu do našich domovov. Dobré vieme, že na takom malom priestore je veľmi ťažké vyjadriť a opísať všetko, čo sme zažili, a preto je tu možnosť aj pre vás vypočuť si zvukový záznam na stránke www.remidia.sk

Vaši mládežníci

VÝLET HERTNÍK

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu.“ (Rím 12, 2)

Bolo to v piatok ráno, keď sa všetci účastníci tábora v Hertníku zišli pred železničnou stanicou. Boli sme taká úspešná skupinka 20-tich mládežníkov s červenými lícami, vyštipávanými od chladného vetra, čo vonku povieval. Cesta vlakom nám ubiehala veľmi rýchlo. Sprijemňovali sme si ju spoločenskými hrami a obdivovaním prírody, ktorá nám ukazovala svoju bielu krásu spoza zarosených okien. Na ubytovni v Hertníku sme sa rozdelili do izieb

a na skupinky. Celé tri dni boli venované téme: Byť iný alebo zostať sám sebou? Počas tém sme sa rozprávali o tom, či sa oplatí byť takým človekom, akého si žiada táto doba, byť pijanom, fajčiarom, narkomanom, človekom ľahkých mravov, nevážiacim si hodnoty iných ľudí. Rozprávali sme sa o Danielovi a jeho priateľoch. Boli to ľudia, ktorí sa nepoklonili soche, ktorú dal postaviť babylonský kráľ Nabuchodonozor, ani pod hrozbou upálenia v žeravej peci. Lebo aj Daniel sám ignoroval zákon o tom, že ľudia môžu vyznávať iba jedného boha – boha pohanov. On sa aj naďalej modlil k svojmu Bohu. Nepodvolil sa, a preto ho hodili do jamy s levmi. V oboch prípadoch ich všemohúci Boh ochránil a odmenil sa im za ich vernosť. Mali by nám byť príkladom v tom, že sa oplatí byť verný Bohu aj napriek tomu, že je to niekedy veľmi ťažké. Svet a ani žiadny človek v ňom nie je dosť silný na to, aby sám obstál v neustálych pokusoch diavla zviať jeho dušu. Na samotnom tábore sme čas medzi spaním a témami vyplňali rôznymi hrami a vychádzkami do prírody alebo do dediny. Našou najdlhšou túrou bola túra na chatu, ktorá bola v blízkych horách. Cesta k nej bola strmá a kamenistá. Ako sme postupovali, rozdelili sme sa na tri skupiny – od najrýchlejších po tých pomalších. Lenže pre zhoršujúce sa počasie a hustnúcu tmu sme sa museli v polovici cesty otočiť a vrátiť sa späť do ubytovne. Vždy po večeri sa hrali rôzne spoločenské hry, spievali sa pesničky a rozprávali príhody. O jedlo sme sa starali spoločne. Na tomto výlete

som sa zoznámila s novými ľuďmi, bližšie som spoznala tých starších známych, dozvedela som sa nové veci o Bohu a zažila som veľmi príjemné chvíle. Pevne verím, že to nebolo posledný biblický tábor, na ktorom som bola, a dúfam, že takých bude ešte nespočetne veľa.

Nika Konrádyová

JARNÁ KRM

Tohtoročné jarné prázdniny sme niektorí mladší z nášho zboru strávili mimo Košíc. V dňoch 20. – 22. februára 2009 sme sa zúčastnili na jarnej konferencii reformovanej mládeže, ktorá sa už tradične uskutočnila v Palíne, v okrese Michalovce.

Ústrednou otázkou bolo: „Čo hľadáte?“ Spoločne sme sa počas týchto niekoľkých dní zamýšľali nad predmetom nášho hľadania, vôbec, či niečo hľadáme. Po úvodných nutnostiach, ako ubytovanie a večera, sme sa stretli v telocvični, kde sme pod vedením skupiny Laudo spievali chvály, po ktorých nasledovalo spoločné zamyslenie s Pavlom Kačkosom. Tento večer sme sa zamýšľali nad otázkou: „Prečo (ne)hľadáme Boha?“ Rozmýšľali sme o tom, čo má v našom živote najpodstatnejšie miesto, a čo v ňom zaberá najviac miesta. Je to počítač, televízia, škola, hudba alebo Boh? Niekedy Boha nehľadáme, ak máme pocit, že Ho nepotrebujeme, alebo ak Ho nevidíme. Dvaja z nás boli vyzvaní, aby predstúpili pred ostatných a boli im zviazané oči. Aj napriek tomu, že im boli ponúkané drahé veci, peniaze a šperky, nikdy po nich nesiahli,

lebo ich nevideli. Tiež sme hovorili o tom, že kresťanstvo nevyzerá vždy pre nás ako tá lepšia alternatíva. Ak je náboženstvo vnímané len ako chodenie do kostola a plnenie príkazov, tak je naozaj nie príliš lákavou možnosťou na výber. Aj v bežnom živote si vyberáme veci, ktoré sú na pohľad lákavejšie, no nie úplne vhodné. Ktoré z dvoch potravín by ste si vybrali vy: minerálku alebo Kofolu, rožok alebo čokoládovú tyčinku, kyslú kapustu alebo chrumky? Asi mnohí z vás by si vybrali kofolu, čokoládovú tyčinku, chrumky. No to, čo by ste si nevybrali, je zdravšie, aj keď to tak na prvý pohľad nevyzerá, aj keď to nie je až také lákavé. Tak je to aj s nami. Keď si vyberáme podľa obalu, a nie podľa obsahu. Tiež nám bola v ten večer položená otázka, či nám vôbec na Bohu záleží, a či si vieme predstaviť život bez neho.

V nasledujúci deň sme sa zamýšľali nad tým: „Prečo Boh hľadá nás?“ pod vedením zástupcu biskupa Mariána Hamariho. Najprv nám bola položená otázka, kedy sa človek pred Bohom skrýva, keď urobí niečo zlé, keď sa nestará o tých, ktorí sú mu zverení, alebo keď uteká pred povinnosťami. Boh je však Ten, ktorý pomáha človeku a stále ho hľadá, a mali by sme si všetci pamätať, že pred Bohom sa utiecť nedá a raz sa Mu budeme musieť všetci zodpovedať. Zároveň sme v sobotu na seminároch hľadali vhodné synonymum pre „príkázania“ – príkaz, usmernenie, smernica, pravidlo. Spoločne sme dospeli k názoru, že Božie príkázania nie sú v našom živote preto, aby nás obmedzovali, ale aby nás usmerňovali, ukázali nám správny smer a chránili nás pred nebezpečenstvom. Tieto dni neboli naplnené len prednáškami a semi-

nármi. Všetok voľný čas sme venovali športovaniu v netradičných aj tradičných disciplínach, nadväzovaniu a utužovaniu priateľstiev. Sobotný večer sme využili aj na pozeranie filmov. Naše stretnutie bolo ukončené v nedeľu spoločnou bohoslužbou, kde sa nás v kázni pán farár Marek Kačkoš pýtal: „Čo hľadáme?“ a vysvetlil nám charaktery jednotlivých Ježišových učeníkov a prirovnal ich k dnešným ľuďom – nám len ostalo hľadať, či sa v niektorom z nich spoznávame. Po vyhodnotení športových disciplín nastalo veľké lúčenie a pomaly sme sa pobrali na autobusovú zastávku s vierou, že sa určite ešte niekedy stretieme.

Mládežníci

MLÁDEŽNÍCKE POPOLUDNIE O MISII...

Misia je slovo, ktoré sa v kresťanských kruhoch spomína pomerne často. Ale je vôbec misia potrebná? Kto sa môže stať misionárom a čo taký misionár robí? Na tieto aj iné otázky sme dostali odpovede na našom mládežníckom stretnutí s misionárom Tomášom Michalíkom, ktorý nám hovoril nielen o misii, ale aj o svojej misijnej návšteve v Rusku. Dozvedeli sme sa veľa nových a zaujímavých vecí o tom, ako žijú ľudia v inej krajine mimo nášho Slovenska a uvedomili sme si aj to, akí vďační máme byť Pánu Bohu za to, čo máme doma, napríklad za to, že nemusíme cestovať stovky kilometrov, aby sme sa stretli s inými kresťanmi.

BOŽIA MISIA A RUSKO

Čo je misia? Poznáme vojenskú či mierovú misiu v bojujúcich krajinách. Táto misia má za cieľ urobiť poriadok v krajine, nastoliť pokoj a normálny stav vecí. Ide napríklad o odstránenie mín, humanitárnu pomoc, kontrolu mieru v krajine. Pri kresťanskej misii ide viac ako len o pomoc v núdzi, ide aj o zvestovanie evanjelia Ježiša Krista. Pri mierovej misii organizácie a štáty vysielajú svojich vojakov. Kresťanská misia je Božia misia. (Missio Dei) Boh vysielal, po-

siela (Jn 20,21) svojho Syna Ježiša Krista, aby zachránil tento svet – teba aj mňa – pred skazou a smrťou. Ježiš prichádza na Boží pokyn, nie sám od seba vykonať dielo záchrany ľudstva, a tým je Jeho úloha dokonaná. On odchádza a posielal svojho Ducha Svätého, ktorý vysielal učeníkov, teda aj nás. Máme pokračovať v Božej misii. Čo máme robiť? Máme byť svedkami Ježiša Krista. (Sk 1,8) Ak sme sa stretli osobne s Ježišom, skrze Ducha Svätého máme o čom svedčiť. O Jeho láske, pokoji, odpustení hriechov a nádeji na večný život. Ide o dynamickú úlohu v konfrontácii s hriechom a týmto svetom. Ako vyslanci Božej misie, smieme byť nástrojmi Jeho diela. Niekedy sa môžeme stať aj prekážkou, keď ľudia nevidia Toho, kto nás posielal, ale nás. Zčať s misiou môžeme doma, v škole, na pracovisku. Ale Boh nás niekedy posielal až za hranice našich kamarátov, rodín, mesta či krajiny. Keď chceme vstúpiť do neznámych krajín, potrebujeme ich poznať. Keď apoštol Pavol zvestoval evanjelium Grékom, najprv sa zoznámil s ich krajinou a kultúrou. (Sk 17,22) Robil to preto, aby našiel vykupiteľskú analógiu a nadviazal na ich veci, ktoré sú im sväté. Apoštol bol Grékovi Grék, Židovi Žid, aby ich získal pre Krista. Dnes my máme byť Rómovi Rómovia, mladému mladí a podobne. Nemáme niesť evanjelium násilne, mocensky, ale s láskou, a ani nie je dôvod zutekať z misie ako Jonáš. Ved' predsa stojí za nami sám Boh, ktorý nás poslal. Máme pri sebe pomocníka, Ducha Svätého, a všetko, čo činíme, je pre Krista, aby Jeho víťazstvo nad hriechom na kríži spoznali mnohí.

Pred štyrmi rokmi som mal možnosť ísť na misijný výlet do Ruska. Za biblické posolstvo sme si zvolili text z Izaiáša: „Ak poskytnáš hladnému, po čom sám túžiš, a nasýtiš strápeného, potom zažiarí tvoje svetlo a tvoja tma bude ako ľudňajší jas.“ Cestu zorganizovalo Spoločenstvo evanjelickej mládeže z Veľkého Slavkova. Počas cesty do Ruska sme sa zastavili v Litve v rodine mladého farára. Dozvedeli sme sa, že Litva je rovinatá krajina, plná

jazier. Od roku 1991 je samostatnou krajinou, nezávislou od Ruska. Na túto svoju minulosť má však neblahé spomienky. Za čias ruskej okupácie kostoly slúžili ako sklady. Kresťania sú predovšetkým katolíckeho vyznania, ale štát nepodporuje cirkev, preto mnohé kresťanské spoločenstvá sú závislé od zahraničnej pomoci z Nórska a Nemecka. Naša cesta ďalej pokračovala do Ruska po päťhodinovom čakani na hraničiach. Jeden týždeň sme pôsobili v kresťanskom centre Istočnik, ktoré leží asi 70 km od Petrohradu. Nachádza sa v dedinke Tichkoviči, kde žijú väčšinou starší ľudia, ktorí sa živia prevažne tým, čo sami dopestujú. Zamestnanie má málokto. Muži chodia na fušky do väčších miest, kde je viac práce. Na vidieku je dosť rozšírený alkoholizmus a nezriadený manželský život. V čase nášho príchodu sa končil detský tábor pre deti z detského domova organizovaný Američanmi. Posledný výlet, na ktorom sme sa aj my s nimi zúčastnili, bola návšteva Petrodvorca. Ide o miesto plné záhrad a fontán postavené za cára Petra Veľkého. Počas nášho pobytu sme mali pre mladých z okolia biblický kurz, na ktorý dochádzali niektorí aj z ďaleka. Autobus tu chodí asi raz za deň, ale vzdialenosti sú neporovnateľne väčšie ako u nás. Okrem duchovného povzbudenie sme pomáhali pri rekonštrukcii druhej budovy centra. Sme vďační Pánu Bohu, že sme mohli trochu nahliadnuť do života kresťanov našich východných susedov. V tejto oblasti Ruska žilo veľa fínskych kresťanov, ktorí boli odvečení do vyhnanstva na Sibír. Niektorí sa po páde komunizmu vrátili späť a spolu so svojimi krajanmi z Fínska sú výraznou materiálnou pomocou pre tunajších kresťanov. Okrem materiálnej pomoci je núdza aj o kresťanských pracovníkov. Zo Slovenskej evanjelickej cirkvi pôsobia v tejto oblasti manželia Mattovci. Aj vy sa môžete, bratia a sestry, zapojiť do tejto misie v Rusku svojimi modlitbami či finančnými príspevkami. Bližšie informácie vám poskytne brat farár Jaroslav Széles.

Tomáš Michalík

OSEMSMEROVKA

Chýbajúce slová z viet nájdite v osemsmierovke. Na úspešné splnenie úlohy je potrebné vypísať chýbajúce slová z viet, ako aj vylúštenie tajničky.

Ž	Í	R	K	V	A	K	B	E	L
N	I	Š	U	M	A	L	CH	U	S
A	D	A	M	CH	E	V	A	B	A
J	Z	D	C	L	O	K	A	S	D
R	T	U	V	I	I	R	Ť	Š	A
R	Á	J	R	E	A	I	Á	N	R
E	L	E	CH	B	L	F	O	V	H
T	I	S	Á	D	I	M	E	Í	Á
E	P	Š	O	A	I	N	I	N	Z
P	E	M	K	Š	T	Ú	H	O	K

Prvý muž sa nazýval ..... a prvá žena sa volala .....
 Na pamiatku poslednej večere prijímame ..... a .....
 Olivový ..... bolo miesto, kde učeníci videli Pána Ježiša .....
 Učeník, ktorý ho zradil, sa volal .....
 Miesto, kde bol Pán Ježiš zajatý, sa nazýva Getsemanská .....
 Horlivý učeník odšiel ..... rímskemu vojakovi, ktorý sa volal .....
 Učeník ..... trikrát zaprel Pána Ježiša než zakirikákal .....
 Ľud si vyvolil oslobodiť ..... namiesto Pána Ježiša.
 ..... Cyrenejský niesol kríž ku koncu cesty.
 Pán Ježiš bol ukrižovaný na Golgote, ktorá v preklade znamená .....
 Pán Ježiš bol Učiteľ a Jeho učeníci boli jeho .....
 Rímsky správca provincie bol v tom čase .....
 Židovským vodcom bol v tom čase .....
 Pán Ježiš zomrel na .....-i.
 Jeho najmilší učeník sa volá ...

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Mamička sa pýta Jožka:

- Jožko, rozmysli si, chceš ísť do neba alebo do pekla.

On jej odpovedá:

- To je jedno, mami, hlavne, že nepôjdem do školy.

Pripravila: Mgr. Erika Domonkošová

BLAHOŽELÁME

V tomto štvrtroku sa životných jubileí dožili naši nasledujúci členovia:

- 10. I. 1949 - Helena Šmajdová,
- 22. I. 1934 - Mária Čengeriová,
- 23. I. 1949 - Ing. Ján Jágerský,
- 25. I. 1934 - Margita Zahurančíková,
- 4. II. 1929 - Štefan Kövér-Palkov,
- 5. II. 1949 - Dušan Brna st.,
- 12. II. 1924 - Andrej Bandré,
- 2. III. 1939 - Helena Michlišinová,
- 7. III. 1944 - Tibor Kovalčík.

Milí naši oslávenci! Prajeme Vám hojnosť Božej milosti a plnosť Jeho požehnaní, ktoré pripravil v Ježišovi Kristovi.

Vedenie zboru a redakčná rada

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Veľkonočný okruh:

7.4.2009 – 17:00 Kajúca bohoslužba
8.4.2009 – 17:00 Kajúca bohoslužba
9.4.2009 – 17:00 Kajúca bohoslužba
10.4.2009 – 9:00 a 15:30 + vysluhovanie Sv. Večere Pánovej
12.4.2009 – 8:30 (+ vysluhovanie Sv. Večere Pánovej) a 17:00
13.4.2009 – 9:00 a 17:00

Pravidelné bohoslužby:

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00, vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30
Streda: 17:00

Biblické hodiny:

Dospelí: štvrtok 16:00
Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu:

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok	9:00 - 13:00
Streda	9:00 - 13:00
Štvrtok	14:00 - 18:00
Piatok	9:00 - 15:00

NAPRIEK TOMU...

*O ľuďoch vieš, že sú sebeckí.
Napriek tomu ich miluj.
Snažíš sa šíriť dobro,
ale ľudia ťa podozrievajú,
že hľadáš len svoje vlastné záujmy –
napriek tomu rob dobré veci.
Máš úspech, no nevieš,
kto je tvoj priateľ a kto nepriateľ –
napriek tomu v práci vytrvaj.*

*Na to dobré, čo konáš,
sa možno už zajtra zabudne –
napriek tomu v ňom pokračuj.
Poctivosť a úprimnosť ťa robí zraniteľným –
napriek tomu sa o ne usiluj.
To, čo ťa stálo roky práce,
môže byť v okamihu zničené –
napriek tomu trpezlivo pracuj ďalej.*

*Ľudia často potrebujú pomoc,
tá tvoja sa však môže obrátiť proti tebe –
napriek tomu ľuďom stále pomáhaj.
Vždy sa snažíš dávať zo seba to najlepšie,
a možno sa dočkáš zrady –
napriek tomu dávaj svetu to najlepšie, čo máš.
Nakoniec spoznáš,
že vlastne všetko bolo len medzi tebou a Bohom,
a nie medzi tebou a ľuďmi.*

**Tešili sme sa
s radujúcimi sa
a plakali so smútiacimi**

KRSTY:

11. I. 2009
– Esther Kővérová,
8. II. 2009
– Laurent Gerencsér.

POHREBY:

29. XII. 2008
– Ján Benke (1938),
15. I. 2009
– Etela Zsigová (1938),
23. II. 2009
– MUDr. Július Balogh (1927),
9. III. 2009
– František Bikky (1947).

**Milí bratia
a milé sestry,
využite príležitosť:**

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti.
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebujete.

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.
Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, www.refzborke.szm.sk